

A favágótelep gyárákhoz hasonló ipartelepnek nem minősíthető, tehát a házadó alól nem mentes. (Közigazgatási bíróság 13649/1929. P. sz.) Panaszos azt kifogásolja, hogy favágótelepére nézve az állandó házadómentességet nem állapították meg. Ezt a kifogást a bíróság alaptalannak találta. A panaszos által hivatkozott 1922: XXII. t.-c. 2. §. 6. pontja szerint a gyárák és a gyárákkal hasonló ipartelepek területén az üzem céljaira szolgáló épületek és épületrészek nem esnek házadó alá. Az állandó házadómentesség megállapítása szempontjából tehát nem elegendő, hogy az üzemi célra szolgáló épület ipartelep területén az iparüzem céljait szolgálja, hanem szükséges még az is, hogy az ipartelep gyári jelleggel bírjon vagyis gépek segítségével és nagyobb számú munkással iparcikket ilyen gyárákhoz hasonló ipartelepnek nem minősíthető, mert — habár villamos erőre működik — nem dolgozik nagyobb számú munkással és nem termel iparcikkeket, hanem a fakereskedésnek a kiegészítő része. A telep rendeltetése a termelőktől hasábokban érkező fa elraktározása, felapritása és a fogyasztókhöz juttatása, a telepen tehát gyáripari tevékenység nem folyik és ezért az azon lévő épületeket állandó adómentesség nem illeti meg.

A saját földbirtokon üzött közönséges kertészethől eredő jövedelem nem esik általános kereseti adó alá. (Közigazgatási bíróság 17.001/1924. P. sz.) A nem vitás tényállás szerint az adózó a saját földjén folytat konyha- és virágkertetet és ennek a termékeit nyers állapotban ipari feldolgozás nélkül viszontelárusítóknak és fogyasztóknak adja el a helyszínen vagy a piacon, üzlethelyisége azonban nincsen.

Az alsófoku hatóságok az adózónak ebből a keresetéből eredő jövedelmét vonták általános kereseti adó alá és az adózó a felszólamlási bizottság határozatát, amely az adóztatás jogosságának a kérdésével külön nem is foglalkozott, panasszal támadja meg az 1922: XXIII. t.-c. 2. §-a I. pontja, a 180.000/1933. P. M. sz. rendelet 15. §-a és az 1884: XVII. t.-c. 183. §-a alapján.

A panasz alapos. Az 1922: XXIII. t.-c. 2. §-a 1. pontjának és az idézett végrehajtási rendelet 15. §-a 1–3. bekezdéseinek a rendelkezései ugyanis nem hagynak fent kétséget az iránt, hogy a kertészethől, mint az őstermelés vagy földművelés egyik ágából eredő jövedelem nem esik általános kereseti adó alá akkor, ha a kertészetet a föld tulajdonosa, illetőleg a haszonélvezetere jogosított folytatja és kizárólag a saját termelvényeit nyers állapotban, ipari feldolgozás nélkül hozza forgalomba.

Az idézett végrehajtási rendelet 3. §-ának a 3. bekezdése szerint a földbirtokos a haszonhajtó foglalkozásként folytatott mű- vagy kereskedelmi kertészet útján elért jövedelme után általános kereseti adó alá tartozik. Ebből a rendelkezésből, amely a törvény idézett rendelkezésével összhangban áll, az tűnik ki, hogy a törvény az őstermelés körén belül maradó kertészet mentesített jövedelmével szemben, adó alá kívánja vonni az őstermelés körén már lényeges részében kívül eső azt a kertészeti jövedelmet, amely a saját földön foglalkozásként üzött mű- vagy

kereskedelmi kertészetből ered. A jogszabály helyes alkalmazása szempontjából ennél fogva a mű- vagy kereskedelmi kertészet fogalmának a meghatározása a döntő, amelynek ismérveit a végrehajtási rendelet nem adja, az őstermelés fogalmi körébe eső közönséges kertműveléssel, illetőleg kertészettel szemben.

Közfelfogás szerint, valamint a kereskedelmi törvény 3. §-a rendelkezésének is szem előtt tartásával, mű- vagy kereskedelmi kertészetnek az olyan kertészet tekinthető, amely a közönséges kertészet rendes termelési és eladási tevékenységen túl, kertek és parkok tervezésével és létesítésével is foglalkozik és amely a kertészeti termékeket és pedig esetleg nem kizárólag a saját, hanem ezek mellett idegen termékeket is, rendes kereskedelmi telepen, illetőleg üzlethelyiségben iparszerűleg árusítja, ahol a foglalkozás körébe eső egyéb — pld. vállalkozási — tevékenységét is rendszerint végzi. Kitészik ezekből, hogy míg a kertművelésnél a tevékenység a termelésre és a termék eladására korlátozódik, vagyis ebben a foglalkozásban az őstermelési elem a túlnyomó, addig a mű- vagy kereskedelmi kertészet folytatásában az őstermelési elem mellett igen lényeges mértékben érvényesül ipari és kereskedelmi természetű tevékenység és a foglalkozás jellegét ez adja meg.

Az itt kifejeztettek és a fent megállapított tényállás alapján nyilvánvaló, hogy az adózó által folytatott kertészet mű- vagy kereskedelmi kertészetnek nem minősíthető, általános kereseti adó alá tehát az abból eredő tiszta jövedelem nem esik.

Az alkalmazottnak évnegyedenként kijáró illetményei a havonként kifizetett illetményekről elkülönítve vonandók alkalmazotti kereseti adó alá. (Közigazgatási bíróság 15.721/1924. P. sz.)

A nem vitás ügyállás szerint a panaszos részvénytársaság az alkalmazottai évi javadalmazását írásbeli megállapodás alapján törzsfizetés és működési pótlék címén havonként, ezenkívül beszerzési segély, családi pótlék és rendkívüli drágasági segély címén negyedévenként egyenlő részletekben fizeti ki és ezek után az illetmények után 1924. január 1-től augusztus 30-ig terjedő időben az általános kereseti adót akként vonta le, hogy az alkalmazottak által a havonként és negyedévenként kapott illetményeket elkülönítve vonta adó alá.

Az említett hónapokról összeállított illetményjegyzéket a III. ker. előjáróság felülvizsgálván, az adózó ellen le nem vont és be nem szállított adó ötszöröse erejéig fizetési meghagyást bocsátott ki azon az alapon, hogy a havonként és a negyedévenként kifizetett illetményeket nem elkülönítve, hanem együttesen kell adó alá venni. A panaszos által a fizetési meghagyás ellen beadott és az 1922:XXIII. t.-c. 17. §-a 5. bekezdésére és az 1922. évi 180.000 sz. utasítás 71. §-a 4. bekezdésére alapított felebbezést az adófelügyelőhelyettes elutasította azzal az indokolással, hogy a bemutatott szerződésekből megállapíthatóan az alkalmazottak járandóságát évi összjavadalomként állapítván meg, a most idézett törvényhelyben szabályozott lerovási módra a panaszos igényt nem tarthat és mert a panaszos szokatlan eljárása azt a gyanút kelti, hogy a panaszos az évi összjavadalmat negyedévenként esedékes háromféle címre